

Πρωτοχρονια – Μίλτος Πασχαλίδης

Όταν τελειώνουν τα αστεία *χαμηλώνεις* το βλέμμα,
κλείνω τα μάτια και γίνεται Αύγουστος
Αδειανή παραλία, το φεγγάρι σαν κέρμα
με *κρατάς* απ' το χέρι κι ανοίγει η άβυσσος

Του χρόνου τέτοια μέρα
δε θα *θυμάσαι* τίποτα
του χρόνου η φοβέρα
τα κάνει όλα ανύποπτα
Πρωτοχρονιά
κάποιος *γιορτάζει* μακριά...

Όταν τελειώνουν τα αστεία σκοτεινιάζει το πλάνο
αλεξίπτωτα λόγια δε με *σώζουν* εδώ
Στου μυαλού τη σκακιέρα παίζω μόνος και χάνω
την κλωστή που μας δένει μοναχός την *κρατώ*

Του χρόνου τέτοια μέρα
δε θα *θυμάσαι* τίποτα
του χρόνου η φοβέρα
τα κάνει όλα ανύποπτα
Πρωτοχρονιά
κάποιος *γιορτάζει* μακριά...